

Ο κήπος του Πρόσπερου

written by Τατούμ Ο'Νηλ | 20.03.2015

Οι κήποι στο νησί είναι μια γλυκιά ιδιαιτερότητα.

Ολόκληρο το νησί είναι ο κήπος του Πρόσπερου αλλά ο καθένας θέλει να ορίσει τον δικό του κήπο.

Τι είναι λοιπόν ο κερκυραϊκός κήπος και γιατί είναι ξεχωριστός;

Έχεις μια βάση καταπράσινη, ελιές και κυπαρίσσια.

Απαραίτητη είναι η μυγδαλιά.

Με αυτήν ξεκινάει άλλωστε ο κύκλος της ανθοφορίας.

Εδώ τα άνθη θα δώσουν τη θέση τους στα πρασινωπά φρέσκα αμύγδαλα.

Κοντά στο σπίτι, είτε είσαι άρχοντας είτε χωρικός, λεμονιές και πορτοκαλιές.

Την άνοιξη τα άνθη τους είναι το αγαπημένο μου άρωμα στον αέρα, ένα λεπτό χαλάκι με υπόλευκα αστράκια όταν πέφτουν, σχεδόν ολοχρονίς τα δέντρα φορτωμένα με τα μήλα των Εσπερίδων.

Σε μια γωνιά, σιμά στο κερκυραϊκό μουράγιο, ένα κουμ – κουάτ καμαρώνει.

Στο τέρμα του κήπου οι παυλοσυκιές.

Εκτός από τα φραγκόσυκα είναι φυσικός φράχτης και αντιπυρική προστασία.

Δίπλα μια τζιντζολιά.

Ο καιρός από τα τζίτζιφα είναι ο Σεπτέμβρης.

Κοντά στο σπίτι μια νεσπολιά.

Δέντρο εμβληματικό.

Για μένα είναι συνώνυμο του κερκυραϊκού κήπου.

Το φύλλο του, σκούρο πράσινο και γυαλιστερό είναι ένα αριστούργημα.

Ξεριζώστε τους φοίνικες και φυτέψτε νεσπολιές.

Δίπλα στη νεσπολιά, μυρίζω το χώμα κι ακούω τα ζουζούνια όλης της Κέρκυρας να επικοινωνούνε μυστικά μεταξύ τους.

Μέχρι εδώ, ο αρχικός κηπουρός φύτεψε τα δέντρα, τα οποία ποτίζει η κερκυραϊκή βροχή, και μετά επέστρεψε στις λοιπές ασχολίες του. Όμως ο κήπος μας χρειάζεται περαιτέρω καλλωπισμό.

Φυτεύουμε ακουμπιστά στο μπότζο μια πασχαλιά και μπροστά στο πορτόνι μια άγρια κερκυραϊκή τριανταφυλλιά.

Η ράθυμη φύση της Κερκυραίας κηπουρού τις αφήνει και αυτές στο έλεος του Θεού.

Σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα θεριεύουν αμφότερες και κυκλώνουν το σπίτι με τα φύλλα και τα αρώματα τους (μεθυστικά).

Προσέχουμε όταν κόβουμε άγρια τριαντάφυλλα για το ποτήρι, έχουν πολλά και μικρά αγκαθάκια, μας ματώνουν τα δάχτυλα, εάν βρίσκεται εύκαιρος ράθυμος καβαλιέρος υπό την επήρεια του μεθυστικού αρώματος μας πιπιλάει το τσιμπημένο δάχτυλο.

Κάποια χρονιά που δεν βαριόμαστε πολύ έχουμε βάλει στο χώμα φρέζιες, φλοέτες και ζουμπούλια.

Κάθε χρόνο βγαίνουν περισσότερα.

Τα κοκόρια πολλαπλασιάζονται επίσης μόνα τους.

Στη συνέχεια του κήπου που βαρεθήκαμε να ξεχορταριάσουμε (και πολύ καλά κάναμε) η κερκυραϊκή φύση ανθίζει με σπάρτα, λησμονάριες, αγριοτσανταμίνια και λυγαριές.

Αφήστε τη ράθυμη φύση του Κερκυραίου να δείξει το δρόμο και την παντοδύναμη φύση να κάνει αυτό που έκανε πάντα υπέροχα, να καλύψει, όσο αντέχει ακόμη, όλες τις ανθρώπινες ηλιθιότητες